

EUROOPAN
KOMISSIO

Strasbourg 5.7.2016
COM(2016) 452 final

2016/0209 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse veroviranomaisten
pääsystä rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan komissiolla on kunnianhimoinen ohjelma verovilpin ja veron kiertämisen torjumiseksi, ja sen tavoitteena on oikeudenmukaisempi ja tehokkaampi verotus EU:ssa. Yksi ohjelman keskeisistä tavoitteista on verotuksen avoimuuden lisääminen. Muutaman viime vuoden aikana verotuksen avoimuus on parantunut merkittävästi ja veroviranomaisten välistä yhteistyötä on vahvistettu kaikkialla EU:ssa. Jäsenvaltiot ovat sopineet uudesta lainsäädännöstä, jossa on kyse veropäätöksiä¹ ja veroasioihin liittyviä maakohtaisia raportteja monikansallisista yritysryhmistä² koskevien tietojen automaattisesta vaihdosta. Vuoden 2016 huhtikuussa komissio ehdotti myös, että suurten monikansallisten yritysryhmien pitäisi julkistaa tietyt verotiedot maakohtaisesti. Luonnollisten henkilöiden tilejä koskeva uusi EU:n lainsäädäntö tuli voimaan tammikuussa 2016, ja sen mukaan jäsenvaltioiden veroviranomaisten on ryhdyttävä automaattiseen tietojenvaihtoon ulkomailla pidetyistä finanssitileistä. Näin pyritään estämään varojen piilottaminen veroparatiiseihin verotuksen välttämiseksi.

Tiedotusvälineissä viime aikoina esitetyistä tiedoista kävi ilmi, että veroparatiiseihin on piilotettu suuria määriä rahaa, mikä vahvistaa tämän verotuksen avoimuutta edistävän EU:n ohjelman tärkeyden. Niistä kävivät myös korostetusti ilmi alat, joilla on toteutettava lisätoimenpiteitä avoimuuden lisäämiseksi niin EU:ssa kuin kansainvälisellä tasolla. Erityisesti on käynyt selväksi, että veroviranomaisilla on oltava käytettävissään enemmän tietoja välittäjäyhteisöjen tosiasiallisista edunsaajista ja muita asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia tietoja, jotta niillä olisi tosiasialliset mahdollisuudet verovilpin tunnistamiseen ja sen torjuntaan.

G20-ryhmän 18. huhtikuuta antamassa lausunnossa kehoitetaan rahanpesunvastaista toimintaryhmää (FATF) ja verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevää maailmanlaajuista foorumia tekemään kansainvälisten avoimuusstandardien täytäntöönpanon parantamiseksi alustavat ehdotukset, jotka koskevat muun muassa tosiasiallisia edunsaajia koskevien tietojen käytettävyyttä ja niiden vaihtoa kansainvälisellä tasolla.

G20-ryhmän kokoukseen osallistuneet viisi EU:n valtionvarainministeriä painottivat 14. huhtikuuta 2016 antamassa lausunnossaan verovilpin, aggressiivisen verosuunnittelun ja rahanpesun torjuntaa. Lausunnossa korostettiin erityisesti finanssitilitietojen automaattista vaihtoa veroasioissa koskevan maailmanlaajuisen standardin eli globaalin standardin tehokkaan ja nopean täytäntöönpanon tärkeyttä. Lisäksi siinä esitettiin haasteet, jotka liittyvät tosiasiallisia edunsaajia koskevien tietojen saatavuuteen, ja korostettiin rahanpesuun, verovilppiin ja laittomiin rahoitusmuotoihin liittyviä yleisiä piirteitä.

Direktiivi 2014/107/EU, jäljempänä 'direktiivi', jolla muutetaan direktiiviä 2011/16/EU (hallinnollisesta yhteistyöstä annettu direktiivi), hyväksyttiin vuonna 2014, ja sitä sovelletaan 27 jäsenvaltioon 1 päivästä tammikuuta 2016 ja Itävaltaan 1 päivästä tammikuuta 2017. Direktiivillä pannaan täytäntöön globaali standardi EU:ssa. Sillä varmistetaan, että Finanssitilien Tilinhaltijaa koskevat tiedot ilmoitetaan sille jäsenvaltiolle, jossa Tilinhaltijan kotipaikka sijaitsee.

¹ EUVL L 332, 18.12.2015, s. 1–10.

² EUVL L 146, 3.6.2016, s. 8–21.

Lisäksi direktiivissä säädetään, että jos Tilinhaltija on välittäjäyhteisö (kuten Passiivinen ei-finanssiyksikkö), Finanssilaitosten on katsottava pintaa syvemmälle ja tunnistettava sen Kontrolloivat henkilöt (rahanpesun torjuntaa koskevissa tapauksissa³ tällä tarkoitetaan tosiasiallisia edunsaajia) ja ilmoitettava niistä. Kyseinen direktiivin soveltamisen kannalta tärkeä tekijä pitää sisällään vaiheen, joka perustuu täysin rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin, joiden avulla on tarkoitus tunnistaa Kontrolloivat henkilöt.

Jollei veroviranomaisilla ole käytettävissään mainittuja tietoja, hallinnollisen yhteistyön direktiiviä soveltavien Finanssilaitosten suorittaman valvonnan tehokkuus heikkenee merkittävästi. Jos tiedot eivät ole veroviranomaisten käytettävissä, ne eivät pysty valvomaan, tarkastamaan ja vahvistamaan, että Finanssilaitokset soveltavat direktiiviä asianmukaisesti ja tunnistavat oikein välittäjäyhteisöjen Kontrolloivat henkilöt ja ilmoittavat niistä.

Sen vuoksi tämän aloitteen tavoitteena on varmistaa, että veroviranomaisilla on jatkuva pääsy rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin, jotta ne voivat suorittaa velvollisuutensa ja valvoa, että Finanssilaitokset soveltavat hallinnollisen yhteistyön direktiiviä asianmukaisesti.

Verohallintojen pääsy rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin vaihtelee merkittävästi EU:ssa. Vaikka pääsy olisi myönnetty, viranomaiset kohtaavat silti usein merkittäviä haasteita, joiden seurauksena niiden veron kiertämisen ja verovilpin torjumiseksi tekemän työn tehokkuus kärsii. Neljänteen rahanpesunvastaiseen direktiiviin tehtävät muutokset (ks. seuraava osa) ovat tärkeitä rahanpesun, korruption, terrorismin rahoittamisen ja muun rikollisen toiminnan tunnistamisen parantamiseksi. Veroviranomaisilla olisi myös oltava pääsy kyseisiin tietoihin, jotta ne voisivat hyödyntää verovilpin ja veron kiertämisen torjuntaan kohdennetut voimavaransa mahdollisimman tehokkaasti. Komissio ehdottaakin, että pääsy olisi taattava hallinnollisen yhteistyön direktiivillä, jossa säädetään monista muista verotuksen avoimuutta koskevista toimenpiteistä EU:ssa.

Pääsyn mahdollistamisessa on kyse jäsenvaltioiden sisäisistä järjestelyistä eikä siihen liity raportointi- tai hallinnollisia velvoitteita ulkopuolisten sidosryhmien osalta. Rahanpesun torjuntaa koskevien tietojen esittämisestä veroviranomaisten suorittamien tarkastusten yhteydessä Finanssilaitoksille mahdollisesti aiheutuva lisärasite

i) liittyy läheisesti niiden *jo olemassa olevien velvoitteiden valvontaan*, joiden vaikutus hallinnolliseen rasitteeseen otettiin huomioon jo silloin, kun niiden käyttöönottoa valmisteltiin;

ii) olisi tapauskohtaista tarkastusten yhteydessä tehdyistä löydöksistä riippuen; ja

iii) olisi aina yhteydessä kattaviin tarkastuksiin, jotka ovat seurausta kaikkien niiden olemassa olevien velvoitteiden täyttämisestä, joiden tavoitteena on hallinnollisen yhteistyön direktiivissä tarkoitettujen Raportoitavien henkilöiden tunnistaminen eikä pelkästään Kontrolloivien henkilöiden / tosiasiallisten edunsaajien tunnistaminen.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Neljänteen rahanpesunvastaiseen direktiiviin (COM(2016) 450) tehtävät muutokset

Terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen tehostamiseksi komissio on 2. helmikuuta 2016 hyväksytyssä terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamista koskevassa toimintasuunnitelmassaan sitoutunut ehdottamaan muutoksia neljänteen rahanpesunvastaiseen direktiiviin⁴ vuoden 2016 ensimmäisellä puoliskolla. Koska myös rahanpesun torjuntaa

³ Viite: direktiivin 2014/107/EU liitteessä I olevan VIII jakson D kohdan 5 alakohta.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan

koskevia sääntöjä on vahvistettava avoimuuden ja tosiasiallisia edunsaajia koskevien tietojen saatavuuden parantamiseksi, komissio päätyi ehdottamaan muutoksia mainittuun direktiiviin sen jälkeen, kun se oli arvioinut toimintavaihtoehtoja edellä mainittujen muutosten vaikutustenarvioinnin toisen osassa.

Neljänteen rahanpesunvastaiseen direktiiviin tehtävissä muutoksissa huomioidaan rahanpesun torjunnan ja verovilpin välinen yhteys sekä maailmanlaajuiset haasteet. Muutokset perustuvat neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin mukaisen asiakkaan tuntemisvelvollisuuden ja hallinnollisen yhteistyön direktiivin mukaisen asiakkaan tuntemisvelvollisuuden selviin synergiaetuihin.

Se, että rahanpesun torjuntaa koskevat tiedot ovat selkeästi tunnistettavissa ja saatavilla neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin tiettyjen säännösten nojalla, antaa vastaavasti mahdollisuuden viitata suoraan kyseisiin säännöksiin, jolloin Finanssilaitosten ei tarvitse toimittaa kyseisiä tietoja toiseen kertaan hallinnollisen yhteistyön direktiivin tarkoitusten täyttämiseksi.

Nämä kaksi ehdotusta esitetään yhdessä samana päivänä annetun tiedonannon kanssa (COM(2016) 451).

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Tällä ehdotuksella muutetaan direktiiviä 2011/16/EU⁵, sellaisena kuin se on muutettuna direktiiveillä 2014/107/EU⁶, 2015/2376/EU⁷ ja 2016/881/EU⁸, lisäämällä siihen säädös, jonka nojalla veroviranomaiset saavat pääsyn tiettyihin rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin verotukseen liittyviä tarkoituksia varten.

Muutokset sisältyvät tämän ehdotuksen 1 artiklaan. Erityisesti on huomattava seuraavaa:

Direktiivin 2011/16/EU 22 artiklaa täydennetään lisäämällä siihen 1 a kohta, jossa säädetään veroviranomaisten pääsystä tosiasiallisia edunsaajia koskeviin sekä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin toimenpiteisiin, asiakirjoihin ja tietoihin neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin mukaisesti. Kyseinen kohta lisätään jäsenvaltioiden erityisiä velvollisuuksia koskevaan yleisluontoiseen 22 artiklaan eikä 8 artiklan 3 a kohtaan, jossa käsitellään yksityiskohtaisesti automaattisen tietojenvaihdon toteuttamista. Tämä johtuu siitä, että automaattisesta tietojenvaihdosta seuraa väistämättä pyynnöstä tapahtuvaa tietojenvaihtoa ja vapaata tietojenvaihtoa automaattisen vaihdon kohteena olleiden tietojen laadusta ja kattavuudesta. Se voi myös johtaa lisätutkimuksiin, kuten tilien tai muiden sellaisten varojen

parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁵ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁶ Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1).

⁷ Neuvoston direktiivi (EU) 2015/2376, annettu 8 päivänä joulukuuta 2015, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 332, 18.12.2015, s. 1).

⁸ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/881, annettu 25 päivänä toukokuuta 2016, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 146, 3.6.2016, s. 8).

osalta, joita koskevia tietoja ei sisällynyt automaattiseen tietojenvaihtoon. Veroviranomaisten pääsyoikeuksia tarvitaan myös tällaisen tietojenvaihdon yhteydessä.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Näillä muutoksilla on sama oikeusperusta kuin direktiivillä 2011/16/EU eli Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 115 artikla, jonka tarkoituksena on varmistaa sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta. SEUT-sopimuksen 115 artiklassa määrätään jäsenvaltioiden sellaisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä, jotka vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toteuttamiseen tai toimintaan ja joiden vuoksi lainsäädäntöjen lähentäminen on tarpeen.

Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan ja tasavertaisten toimintaolosuhteiden varmistamiseksi sen suhteen, minkälaiset mahdollisuudet jäsenvaltioilla on valvoa asianmukaisesti hallinnollisen yhteistyön direktiivin täytäntöönpanoa, tarvittavat käyttöoikeudet myönnetään kaikkien EU:n jäsenvaltioiden veroviranomaisille.

- **Suhteellisuusperiaate**

Viimeaikaisten paljastusten yhteydessä todetut ongelmat ovat tuoneet esille sen, että verovilpin harjoittajat ja verovilpin mahdollistavat tahot hyödyntävät aina toiminnassaan järjestelmiä, joiden avoimuus on rajallinen, ja niiden heikkouksia. Tällaiset mahdollisuudet olisi karsittava ja jäsenvaltioiden toimintaolosuhteita tasavertaistettava. Tämän varmistamiseksi on tarpeen vahvistaa yhteiset säännöt, joiden avulla veroviranomaiset voivat täyttää valvontavelvoitteensa.

Sen vuoksi tämä ehdotus on oikeasuhteisin tapa vastata todettuun ongelmaan. Ehdotetut muutokset eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen kyseessä olevien ongelmien ratkaisemiseksi ja sitä kautta perussopimuksen sisämarkkinoiden asianmukaista ja tehokasta toimintaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tässä ehdotuksessa noudatetaan SEUT-sopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa määrättyä suhteellisuusperiaatetta.

- **Toimintatavan valinta**

Valvontavaltuudet liittyvät läheisesti hallinnollisen yhteistyön direktiiviin. Näin ollen valvontavaltuuksia koskevat säännökset olisi sisällytettävä kyseiseen direktiiviin.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Muutokset voivat koskea vain jäsenvaltioiden hallintorakenteiden sisäisiä järjestelyjä, ei ulkoisia sidosryhmiä.

- **Jäsenvaltiot**

Viisi jäsenvaltiota korostivat 14. huhtikuuta 2016 antamassa lausunnossaan globaalin standardin tehokkaan ja nopean, direktiivillä toteutettavan täytäntöönpanon tärkeyttä sekä asiaan liittyviä rahapesun torjuntaa koskevia haasteita. Loputkin jäsenvaltiot ovat sittemmin antaneet tukensa kyseiselle lausunnolle.

- **Vaikutustenarviointi**

Neljänteen rahanpesun vastaiseen direktiivin tehtävien muutosten vaikutustenarvioinnin kohta 5.4 ("Certain public authorities lack information") sisältää kattavan analyysin, ja parhaaksi

vaihtoehdoksi valikoitui ”Clarification regarding access by tax authorities” (Täsmennetään veroviranomaisten pääsyä tietoihin), joka toimitettiin sääntelyntarkastelulautakunnalle.

Vaikka edellä selostetun mukaisesti neljänteen rahanpesunvastaiseen direktiiviin tehtävät muutokset ovat tärkeitä siinä mielessä, että veroviranomaisten työ on avainasemassa muiden epäiltyjen vakavien rikosten, kuten korruption, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen, tunnistamiseksi ja niistä ilmoittamiseksi, veroviranomaisten pääsystä tietoihin olisi säädettävä veroasioita koskevassa direktiivissä jo siksi, että veroviranomaiset voisivat täyttää omat velvollisuutensa unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja erityisesti hallinnollisen yhteistyön direktiivin tarkoituksien ja asianmukaisen soveltamisen toteutumiseksi.

- **Perusoikeudet**

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohdassa todetaan, että unioni tunnustaa perusoikeuskirjassa esitetyt oikeudet, vapaudet ja periaatteet.

Parempi pääsy tosiasiallisia edunsaajia koskeviin tietoihin ja asiakkaan tuntemisvelvollisuuden menettelyt sekä niiden vaikutukset on analysoitu perusoikeusasiakirjan 7 artiklan (Yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen) ja 8 artiklan (Henkilötietojen suoja) noudattamisen näkökulmasta. Ottaen huomioon, että uusien toimenpiteiden yhteydessä käsitellään henkilötietoja, pääsyn saaminen tietoihin on ainoa tapa, jolla veroviranomaiset voivat varmistua niille toimitetuista tiedoista ja tosiasiallisesta edunsaajasta. Niille annetaan myös strategiset työkalut veropetosten ja verovilpin torjumiseksi.

Lisäksi verohallintoja sitoo jo nyt salassapitovelvollisuus. Tiedot, jotka veroviranomaiset saavat tietoonsa velvollisuuksiensa täyttämisen yhteydessä, kuuluvat kyseisen salassapitovelvollisuuden piiriin, ja niiden käsittelyssä noudatetaan tarvittavia varotoimia. Hallinnollisen yhteistyön direktiivin 25 artiklassa viitataan sovellettaviin tietosuojasääntöihin, jotka koskevat veroviranomaisten välistä hallinnollista yhteistyötä sekä ilmoitusvelvollisten keräämien ja niiltä kerättyjen tietojen kokoamista ja käyttöä.

Vaikka ehdotetuilla toimenpiteillä voisi olla kielteisiä vaikutuksia perusoikeuksien toteutumiseen yksityiselämän osalta, viestinnän luottamuksellisuus, yksityisyydensuoja ja henkilötietojen suoja mukaan luettuina, ne ovat tarpeen ja oikeassa suhteessa verojärjestelmien asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi ja sen valvomiseksi, että kaikki toimijat täyttävät velvollisuutensa asianmukaisesti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI**direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse veroviranomaisten pääsystä rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 ja 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁰,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiiviä 2011/16/EU¹¹, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/107/EU¹², sovelletaan 27 jäsenvaltioon 1 päivästä tammikuuta 2016 ja Itävaltaan 1 päivästä tammikuuta 2017. Direktiivillä pannaan täytäntöön finanssilitietojen automaattista vaihtoa veroasioissa koskeva maailmanlaajuinen standardi, jäljempänä 'globaali standardi', unionissa. Sillä varmistetaan, että Finanssiliien Tilinhaltijaa koskevat tiedot ilmoitetaan sille jäsenvaltiolle, jossa Tilinhaltijan kotipaikka sijaitsee.
- (2) Lisäksi direktiivissä 2011/16/EU säädetään, että jos Tilinhaltija on välittäjäyhteisö, Finanssilaitosten on katsottava pintaa syvemmälle ja tunnistettava välittäjäyhteisön tosiasialliset edunsaajat ja ilmoitettava niistä. Kyseinen direktiivin soveltamisen kannalta tärkeä tekijä perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/849/EU¹³ nojalla saatuihin rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin, joiden avulla on tarkoitus tunnistaa tosiasialliset edunsaajat.

⁹ EUVL C , , s. .

¹⁰ EUVL C , , s. .

¹¹ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹² Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (3) Jotta voidaan varmistaa tehokkaalla tavalla, että Finanssilaitokset soveltavat direktiivissä 2011/16/EU vahvistettuja huolellisuusmenettelyjä, rahanpesun torjuntaa koskevien tietojen on oltava veroviranomaisten käytettävissä. Jos näin ei ole, veroviranomaiset eivät pysty valvomaan, vahvistamaan ja tarkastamaan, että Finanssilaitokset soveltavat direktiiviä 2011/16/EU asianmukaisesti niiltä osin, että ne tunnistavat oikein välittäjäyhteisöjen tosiasialliset edunsaajat ja ilmoittavat niistä.
- (4) Näin ollen on tarpeen varmistaa, että veroviranomaisilla on pääsy rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin, menettelyihin, asiakirjoihin ja mekanismeihin, jotta ne voivat suorittaa velvollisuutensa direktiivin 2011/16/EU asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi.
- (5) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Vaikka tässä direktiivissä vaaditaan, että veroviranomaisten pääsystä henkilötietoihin säädetään lailla, se ei välttämättä edellytä parlamentissa hyväksyttyä säädöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden perustuslaillisen järjestyksen edellyttämien vaatimusten soveltamista. Kyseisen säädöksen olisi kuitenkin oltava selkeä ja tarkka, ja sen soveltamisen olisi oltava selkeää niiden tahojen näkökulmasta, joita se koskee, Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti.
- (6) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli jäsenvaltioiden välistä tehokasta hallinnollista yhteistyötä ja sen tehokasta valvontaa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta soveltuvin edellytyksin, vaan se voidaan vaaditun yhdenmukaisuuden ja tehokkuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (7) Finanssilaitokset ovat jo käynnistäneet direktiivin 2011/16/EU mukaiset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet, ja ensimmäiset tietojenvaihdot on tarkoitus saattaa päätökseen vuoden 2017 syyskuuhun mennessä. Jotta voidaan varmistaa, että direktiivin soveltamisen tehokas valvonta ei viivästy, tämän muutosdirektiivin olisi tultava voimaan ja sen olisi oltava saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2017.
- (8) Sen vuoksi direktiiviä 2011/16/EU olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään direktiivin 2011/16/EU 22 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Niiden jäsenvaltioissa säädettyjen lakien täytäntöönpanemiseksi ja valvomiseksi, joilla tämä direktiivi pannaan täytäntöön, sekä tällä direktiivillä perustettavan hallinnollisen yhteistyön toimivuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on säädettävä lailla siitä, että veroviranomaisilla on pääsy Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/849/EU* 13, 30, 31, 32 a ja 40 artiklassa tarkoitettuihin mekanismeihin, menettelyihin, asiakirjoihin ja tietoihin.

*Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2017.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*